

Δὲν εἶχον πλέον οὔτε θάρρος οὔτε κρίσιν. Νικηθεὶς ἔκλινα τὰ γόνατα. Ἡ κρύπτη μοὶ ἐφάνη ὅτι ἐρωτίσθη. Διέκρινε δὲ ὡς ἐν ὄνείρῳ διαβαινούσας ἐνώπιόν μου μορφὰς ἀκατανοήτους.

Ἐκ πάντων τούτων τῶν νεκρῶν, τινὲς μὲν ἐχόρευον ἔμπροσθέν μου, περιτετυλιγμένοι διὰ μακρῶν σαβάνων, τινὲς δὲ περιστρέφοντο ὀλόγυμνοι. Ἀνηγέρθην καὶ ἠρξάμην φωνάζων δυνατὰ, χωρὶς νὰ εἰξεύρω καλὰ καλὰ τί κάμνω.

Ἐνόσω ὁ παροξυσμὸς πῦξεν, αἱ δυνάμεις μου μ' ἐγκατέλειπον. Κύκλιος θανάτου χορὸς ἐστήθη περὶ ἐμέ. Ὁ φέρων τὸν πῖλον νεκρὸς ἔδωκε τὸ σημεῖον καὶ ἔσυρε τὸν χορὸν· κηθόσον δὲ ὁ σατυρικός χορὸς ἐγένετο ζωνρότερος, ἥσθανόμην ὅτι ἡ ζωὴ μὲ καταλείπει.

Ῥόγχος ἐξῆλθε τοῦ λαιμοῦ μου, ὅστις ὡς ὠρυγὴ τοῦ Ἄδου ἀντήχησεν. Ἔπεσα ἐκτάδην κατὰ γῆς.

Τετέλεσται.

I

Μετὰ δύο μόλις μῆνας ἤρχισα νὰ ἀναλαρβάνω. Τρομερὸς ἐγκατακλινὸς πυρετὸς μὲ εἶχεν. Ἐξ ἐβδομάδας μετὰ τὴν ζωὴν καὶ θάνατον.

Ὁ φίλος μου ἔμπορος ὅστις ἀδελφικῶς μὲ περιποιήθη, μοὶ ἐξήγησε μετὰ ταῦτα τί συνέβη. Ἀνησυχῶν διότι δὲν μὲ ἀνεύρισκεν ἐν Βορδιγάλλοις καὶ ἐνθυμηθεὶς τί τῷ εἶχον εἰπεῖ ἐν τῇ κρύπτῃ, ὑπώπτευσεν τὸ συμβῆναι καὶ ἐπανῆλθε περὶ τὴν μίαν ὥραν τῆς πρωίας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Μιχαήλ, ἠνάγκασε τὸν θυρωρὸν ὅστις ἀληθῶς δὲν κατῴκει ἐν τῷ πύργῳ νὰ ἐγερθῇ καὶ τὸν ἐδίασε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν κρύπτῃν.

Μὲ εὔρον ἐν τῷ μέσῳ τῆς κρύπτῃς ἔχοντα τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἐξηπλωμένον ἐπὶ τοῦ χώματος, συνταρασσόμενον δὲ ὑπὸ σπασμῶν.

Βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ θυρωροῦ ὁ φίλος μου μὲ μετεκόμισεν ἐφ' ἃ μᾶξης εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου ἔτυχον περιποιήσεων, ὧν ἕνεκα αἰωνίως θὰ τῷ εὐγνωμονῶ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

**

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΟΛΥΜΠΙΑ

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει δημοσιευθέντων, παρατιθέμεθα περίληψιν τῶν πρὸς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας» ἐπισταλέντων ὑπὸ τοῦ κ. Ἐρ. Κουρτίου. Αἱ ἀδιάκοποι βροχαὶ ἐπῆνεγκον πολλὴν ἀργοπορίαν. Ἐν τούτοις καθ' ὅλας τὰς πλευράς τοῦ χώρου τοῦ ναοῦ προβαίνει ἡ προετοιμάζεται ἡ ἐργασία. Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, ὅπου μέχρι τοῦδε αἱ πλεῖ-

σται ἐγένοντο ἀνακαλύψεις, ἐσημειώθη εὐρεῖα περιφέρεια, ἔνθα ἡ γῆ ὁ ἀνασκαφῇ εἰς βάθος τοσοῦτον, ὥστε ν' ἀνευρεθῶσιν ἐξ ἅπαντος τὰ λείψανα πάντων τῶν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος γλυπτικῶν ἔργων, τῶν μὴ εἰσέτι ἐκχωσθέντων. Κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν αἱ ἀνασκαφαὶ προσεγγίζουσι μετ' οὐ πολὺ εἰς σημεῖον, ὅπου μετὰ πάσης πιθανότητος προσδοκῶνται πυκναὶ αἱ ἀνακαλύψεις. Εὐρέθησαν δὲ ἀπὸ τοῦδε τεμάχια τινὰ, μεταξὺ τῶν ὁποίων κεφαλὴ νέου, ῥωμαϊκῆς μὲν ἐποχῆς, ἀλλὰ τέχνης καλῆς. Ἡ πρὸς δυσμὰς πλευρὰ δύναται εἰσέτι νὰ θεωρηθῇ ὡς γῆ παρθένος, καθόσον δὲν ἐφθασαν ἔτι αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς βάθος, ἐν ᾧ δύνανται νὰ εὐρεθῶσιν ἀρχαῖα ἀντικείμενα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξορύττεται τάφος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κλαδέου, κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν πρὸς τὸ μέσον τοῦ δυτικοῦ τοῦ ναοῦ μετώπου· ἡ δὲ τάφος αὕτη πρόκειται βαθμηδὸν νὰ εὐρυνθῇ, μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐκκαύσεως τοῦ ὅλου τῆς οἰκοδομῆς προσώπου. Τὸ αὐτὸ πρόκειται νὰ γείνη καὶ ἐπὶ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν θὰ ὑπερβῇ τοὺς 200, ὥστε θὰ κατορθωθῇ ἡ σύγχρονος κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἀνόρυξις τάφων.

Διάφορα ἔργα γλυπτικῆς ἄξια λόγου ἀνεκαλύφθησαν ἤδη κατὰ τὴν ἐνεστώσαν τῶν ἐργασιῶν περίοδον, ὧν κυριώτερα καθ' ἃ μνημονεύει ὁ κ. Κούρτιος εἶναι· α' Ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος: Καλῶς διατηρουμένη κεφαλὴ ἀνδρὸς φέροντος γενειάδα· ἡ κεφαλὴ αὕτη καλῆς τεχνοτροπίας καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξεργασμένη, φαίνεται ἀναντιρρήτως ἔργον τοῦ Παιωνίου· ἀρκεῖ δὲ αὕτη καὶ μόνη πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν θεωρούντων τὸν καλλιτέχνην τοῦτον ὡς γλύπτην ἐπαρχιακὸν καὶ οὐχὶ ἀττικόν. Πλησίον τῆς κεφαλῆς ταύτης εὐρέθη τὸ ἄνω μέρος γυναικὸς κεκαλυμμένης ὀρθίας. Ἡ κεφαλὴ αὐτῆς στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ὁ δὲ ἀριστερὸς ἀγκὼν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπὶ τοῦ στήθους· ἡ στάσις αὕτη παριστᾷ γαληνιαίαν σκέψιν. Τὰ δύο ταῦτα ἀγάλματα ἴσταντο πιθανῶς πλησίον ἀλλήλων ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος, περικιστῶντα τὸν βασιλέα τῆς Πίσσης Οἰνόμαον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Στερόπην. Ἀλλ' ἴσως εἶναι ἄκαίριοι εἰσέτι οἱ τοιοῦτοι συμπερασμοί. Δύο κεφαλαὶ ἵππων ἀνάγλυφοι ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μέρους τοῦ ἀετώματος· οὗτοι ἦσαν οἱ ἀπώτεροι ἵπποι τοῦ πεθρίππου τοῦ Πέλαπος, δὲν εἶναι δὲ καλῶς τελειοποιημένης ἐργασίας. β' Ἐκ τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος: Καλῶς διατηρουμένη, κεφαλὴ γυναικεῖα κεκαλυμμένη, ἐκφράζουσα πλήρη ἡρεμίαν· ἡ κεφαλὴ αὕτη βεβαίως ἀνῆκεν εἰς ἄγαλμά τι θεᾶς, ἥτις ἴστατο ἀτάραχος ἐν μέσῳ τῶν μυχωμένων Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν. Ἴσως ἦτο ἄγαλμά τι πρὸς ὃ αἱ γυναῖκες κατέφευγον, ὡς ἐν τῇ ζωφόρῳ τοῦ Θησείου, φεύγουσαι τῶν ἀσελγῶν Κενταύρων τὴν βίαν. — Κεφαλὴ νέου πολεμιστοῦ πεπόντος ἐν τῇ μάχῃ, ἐκφράζουσα πόνον καὶ ἀγωνίαν. Πρὸς δὲ, τὸ κάτω γυναικὸς περοφόρου, ἥς τὸ ἐνδύμα εἶναι μετὰ πολλῆς δεξιότητος διεσκευασμένον. Δὲν φαίνεται παράτολμος ἡ εἰκασία ὅτι τὰ τρία ταῦτα τεμάχια εἶναι ἔργα τοῦ μαθητοῦ τοῦ Φειδίου Ἀλκαμένους. Ἄν δὲ οὕτως ἔχῃ, εἶναι ἀνεκτίμητον τὸ

φῶς ὅπερ δι' αὐτῶν θὰ διαχυθῇ ἐπὶ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ χαρακτηῆρος τῆς μεγάλης ἄπτικῆς σχολῆς. γ' Ἐκ τῶν μετοπῶν: Τεμάχια παριστῶντα νέα τοῦ Ἡρακλέους ἀθλά. Ἐν τούτων παριστᾷ τὴν Ἀθηνᾶν μετὰ περικεφαλαίας καὶ ἀσπίδος, βοηθοῦσαν βεβαίως τὸν Ἡρακλέα εἰς τινὰ τῶν ἀγώνων αὐτοῦ. Ἡ κεφαλὴ τῆς πρὸς δεξιὰ ἐστραμμένη θαυμάζει τὸν ἥρωα, αἱ δὲ σκληραὶ μάλλον τοῦ χιτῶνος αὐτῆς πτυχαί, καὶ ἐν γένει ἡ ἐπεξεργασία ἔχουσιν ἀρχαῖον τύπον. Παρίσταται δὲ πιθανῶς εἰς τοῦ Κερβέρου τὴν χεῖρσιν, καθόσον κεφαλὴ κυνὸς ἀνευρέθη ἐκεῖ που πλησίον. Ἐτέρον τι τεμάχιον παριστᾷ τὸν κορμὸν νέου ἀνδρὸς πλήρους ῥώμης καὶ ζωῆς, οὗτινος τὰ μὲν ὀπίθεν καῖνται ἐπὶ τῆς μετόπης, τὸ δὲ στρογγύλον στῆθος καὶ οἱ ἐλαστικοὶ βραχίονες προέχουσι ζωηρῶς. Ἐνταῦθα μόλις διακρίνει τις ἔχνος τι ἀρχαῖκου ῥυθμοῦ. Τὸ ἀγάλμα τοῦτο παριστᾷ βεβαίως τὸν Ἰόλαον βοηθοῦντα τὸν συγγενῇ αὐτοῦ εἰς τὴν κατὰ τὴν Λερναίης Ὑδρᾶς πάλην. Ἡ ἱστορία τῶν ἐκ τῶν μετοπῶν τούτων τεμαχίων, ἔχει ἀξίαν ὑπερτέραν ἴσως καὶ αὐτῶν τῶν ἀνευρεθέντων ἔργων τοῦ Ἀλκαμένους καὶ τοῦ Παιωνίου, διότι ὑποδεικνύουσι τὰς εἰδικότητας τῆς Πελοποννησιακῆς τέχνης, κατὰ τὴν μεγάλην τῆς γλυπτικῆς περίοδον.

Ἐκ δὲ τῶν ἀνευρεθεισῶν ἐπιγραφῶν ἡ μάλλον ἀξία λόγου εἶναι, ἑμμετρὸς ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἀνδριάντος Γοργίου τοῦ Λεοντίνου· εὗρεθῃσαν προσέτι οὐκ ὀλίγα ἐξ ὀρειχάλκου ἀναθήματα. Μεταξὺ δ' αὐτῶν πολλὰ ἀπεικασματα ζώων.

Καὶ τοῦ ναοῦ δὲ αἱ διαστάσεις καὶ αἱ λεπτομέρειαι ἐξερευνῶνται μετὰ πλείστης ἐπιμελείας καὶ ἀκριβοείας.

Νεώτερα τούτων κοινοποιεῖ ὁ κ. Ν. Πετρῆς γυμνασιάρχης Πύργου ἐν τῇ Ἐθνοφύλακι τῆς 16 Φεβρουαρίου. Μεταξὺ τῶν ἀνευρεθέντων ὑπάρχουσι σπουδαῖαι ἐπιγραφαί, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ Ἀθηναίου Καλλίου νικήσαντος παγυράτιον, οὗ μέμνηται καὶ ὁ Παισανίας ἐν Ε' 9, 3 ἀφηγούμενος ὅτι τότε καὶ μέχρι νυκτὸς ἠγωνίσθησαν οἱ παγκρατιάζοντες ἅτε μὴ ἐν καιρῷ κληθέντες.

Γλυπτικῆς δ' ἔργα εὗρεθῃσαν τοῦ μὲν δυτικοῦ ἀετώματος τὸ ἀντιβράχιον τῆς προηγουμένως εὗρεθείσης γυναικὸς, καὶ δεξιὸς μικρὸς γυμνὸς ὁκλαζούσης μορφῆς καὶ χεὶρ γυναικὸς μετ' ἀγκῶνος καὶ κορμὸς γυναικὸς βαθυπλούτου καὶ σῶμα ἀθλητικὸν μετὰ τῆς κεφαλῆς, ἐξαιρέτου τέχνης καὶ παριστῶν πιθανῶς Λαπίθην ἀνέχοντα ἐν χερσὶν ἐπιθετικὸν ὄπλον.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 3[15 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. Καϊλερ ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ εὗρεθείσης ἐπιγραφῆς τοῦ Καλλίου.

Ὁ κ. Ἐρ. Κούρτιος κοινοποιεῖ παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἐποχῆς τῶν ἐν Μυκῆναις ἀνευρεθέντων.

Ὁ κ. Ἀλτεν (von Alten) περὶ τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Πειραιῶς.

Ὁ κ. Ἰούλιος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνῃ Προπυλαίων.

Συνεδρίασις τῆς 17[1] Μαρτίου.

Ὁ κ. Καίλλερ περὶ δημοτικῶν ψηφισμάτων.

Ὁ κ. Κούρτιος περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφῶν.

Ὁ κ. Δούν (von Duhn) περὶ εἰκότος Ἀθηναϊκοῦ τιγος ἀγγείου, καὶ περὶ ἀναχωνεύσεως τομισμάτων.

Ὁ κ. Λόλιγκ περὶ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Ὀρχομενοῦ.

— Τὸ α' φυλλάδιον τοῦ Β' τόμου τοῦ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς σχολῆς ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ περιέχει τὰ ἑξῆς.

Μιχαέλε. Παρατηρήσεις πρὸς περιήγησιν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως.

Φ. Δούν. Θέα τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1670.

Ἐ. Κουρτίου. Περί τιγος ἀναγλύφου κηλίνου ἐκ Μικρῆς Ἀσίας.

Βάιλ. Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν γήσων (συνέχεια.)

Ποικίλα.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 15[27] Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. Ἀλβέρτος Δουρὸν, ἐμιλεῖ περὶ τινῶν τελευταίως ἐκδοθέντων βιβλίων. Τῶν λογαδοσιῶν τῶν Συλλόγων Σερρῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς τῆς Σμύρνης, ἐν ᾗ καὶ κατάλογος ἐπισκόπων δημοσιευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Πικαδοπούλου Κερκυραίως περὶ τινῶν ἔργων τοῦ αὐτοῦ σχέσιν ἔχοντων πρὸς τὴν ἀρχαίαν μετρολογίαν δημοσιευθέντων ἐν τῷ Ὀμήρῳ περὶ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Φιλ. Συλλόγου Παργασσοῦ περὶ τιγος ἐπιγραφῆς δημοσιευθείσης κατὰ πρῶτον ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως (τόμ. Ζ' σ. 4. ἀρ. 9) καὶ σχολιασθείσης ἔπειτα ὑπὸ τοῦ κ. Λέοντος Γενιὲ ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ γραμμάτων τὸ σπουδαῖον τοῦτο κείμενον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἱστορικὸν Φλαυίον Ἀρρίαντον πρεσβετὴν καὶ ἀκτιστράτηγον τοῦ Σεβαστοῦ.

Ὁ κ. Αλμδερτ κοινοποιεῖ τὸ σχέδιον τῶν ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν ἐπὶ τῆς κλιτύος τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ ἐξηγεῖ πῶς διὰ τούτου δύναται νὰ ἀνιδρυθῇ πλήρως τὸ ἀρχαῖον μνημεῖον.

Ὁ κ. Π. Λάμπρος κοινοποιεῖ δύο ἀνέκδοτα νομίσματα τοῦ Πέτρου Ραϊμόνδου Ζακώστα. Ὁ Ζακώστας ἦν ὁ μόνος ἐκ τῶν δεκαεννέα μεγάλων μαγίστρων τῆς Ρόδου, οὗ τιγος δὲν εἶχον ἀνευρεθῆναι νομίσματα. Ἡ συλλογὴ τοῦ

κ. Λάμπρου απέκτησε δύο άσπρα διάφορα αλλήλων τοῦ μαγίστρου τούτου ἔτινα εἶναι λίαν πολύτιμα.

Ο κ. Γεράρδ ὁμιλεῖ ἐπὶ τῶν ἀνασκαφῶν, ἃς ὁ κ. Νάζος ἐποιήσατο ἐν τῷ κτήματί τοῦ Χαϊδάρι καὶ περὶ τῶν ἐκεῖ εὑρεθέντων ἀγγείων.

Ο κ. Ομόλ καινοποιεῖ τὸ σχέδιον ἀναγλύφου τῆς Παναγίας προγενεστέρου τῶν εἰκονοκλαστῶν (ἐκ τοῦ Βερναρδοκείου ἀρχαιολογικοῦ μουσείου), καὶ ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀξίας ὑπὸ νομικὴν ἐποψὴν τῆς λέξεως Ἀθηναῖος ἐπὶ τινος ἐπιγραφῆς Ἀττικῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ δημοτικόν.

— Τὰ περιεχόμενα τοῦ 6. Φυλλαδίου τοῦ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἐκδιδόμενου Δελτίου εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

Κ. Κόντου. Σύμμικτα Κριτικά.

Φουκάρ. Ἀπόσπασμα Ἀθηναϊκοῦ ψηφίσματος.

Ῥίμαν. Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀγκῶνος.

Η. Λάμπρου. Ἀνέκδοτα νομίσματα Γλαρέντσας (μετὰ δύο τινάκων).

Ομόλ. Ἐπιγραφαὶ δημοσιευθεῖσαι ἐν Σμύρνῃ.

Δουμόν. Ἑλληνικὰ κάτοπτρα.

Βιβλιογραφία. Ἐπίλογος τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλλ. ἔθνους Κ. Παπαρρηγοπούλου ὑπὸ Δουμόν.

Ἀνταποκρίσεις καὶ εἰδήσεις.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν ταῖς πρὸς νέτον τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφαῖς τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀνευρέθησαν τὸν λήξαντα μῆνα 57 χρυσῶν νομίσματα βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων Ἡρακλείου, Κώνσταντος καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγωνάτου ζυγίζοντα ἐν συνόλῳ 30 1/2 δράμια. Ὁμοίως ἐξεχώσθη καὶ μικρὰ θύρα δι' ἣς συγκοινωνεῖ ὁ χώρος τοῦ Ἀσκληπείου μετὰ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, λείψανα ἀναδασθρας καὶ ἔχνη βύσσεως οἰκοδομημάτων. Πάντα ὅμως ταῦτα εἶναι ἀναμεμιγμένα μετὰ λευφάνων μετγενεστέρων οἰκοδομῶν καὶ δὴ καὶ χριστιανικῶν. Ἀνεκκλύφθη δὲ καὶ ἀνάγλυφον παριστῶν θήκην χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ σικύας καὶ κολλιτεχνικωτάτη μαρμαρίνη κεφαλὴ.

— Αἱ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως διενεργούμεναι ἀνασκαφαὶ περὶ τὸ Ἐρεχθεῖον προχωροῦσι κατὰ τὸ Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς ἀλληλογραφίας. Ἠχθησαν δ' εἰς οὗτος σπουδαῖα οἰκοδομήματα, ἔτινα διὰ τῆς προόδου τῶν ἀνασκαφῶν θὰ δικρωτισθῶσιν ἔτι μᾶλλον. Εὑρέθη δὲ καὶ πληθὺς πηλίνων ἀγάλματιων, πολλὰ τεμάχια κεχρωματισμένων ἀγγείων, ὧν τινὰ μετ' ἐπιγραφῶν, μικροῦ ἵππος μικρότερος τοῦ φυσικοῦ εἰς τεμάχια, ἔτινα δύνανται νὰ προσαρμωθῶσι, δύο πόδες ἀγάλματος, μικρὰ μαρμαρίνη κεφαλὴ φέρουσα ἐπὶ τοῦ χεῖλους καὶ τῶν παρειῶν ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος, πλεῖστα τεμάχια ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἐπιγραφαὶ ἀναθηματικαὶ καὶ ἐν ψήφισμα προξενίας.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου Κάρολος Χεύτων συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ νομισματικοῦ τμήματος Πέρσυ Γάρδνερ κατέρχεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἀθήνας ἔχων εἰδικὴν ἐντολὴν ὅπως ἐξετάσῃ καὶ μελετήσῃ τὰ ἐν Μυκῆναις ἀνευρέθεντα καὶ ἐρευνήσῃ τὰς ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Ἀσκληπείου γινόμενας ἀνασκαφάς, δημοσιεύσῃ δὲ περὶ αὐτῶν ἐπίσημον ἔκθεσιν.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἀνασκαφάς ἐν Πομπηίᾳ ἀνευρέθη καπηλεῖον, εἰς τοὺς τοίχους τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι περίεργοι ζωγραφίαι παριστῶσαι σκηνάς τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Αἱ ζωγραφίαι αὗται τέχνης λεπτοτάτης εἶναι ἀξιωθήμεναι, διότι ἐξ αὐτῶν μανθάνομεν διαφόρους μέχρι τοῦδε ἀγνώστους λεπτομερείας περὶ τε τὴν ἐνδοσιν καὶ τὸν τῶν ἀρχαίων ἐν γένει βίον. Ὑπὸ ἐκάστην ζωγραφίαν ὑπάρχει καὶ ἐπιγραφὴ. Μία τῶν ζωγραφιῶν τούτων παριστᾷ ἐρωτικὴν σκηνήν· ἡ δευτέρα δύο καθημένους πρὸ τραπέζης καὶ γυναικα, ἥτις προσφέρει αὐτοῖς ἐντὸς ρυτοῦ οἶνον. Ἡ τρίτη παριστᾷ δύο ἄνδρας, τὸν μὲν νεώτερον, τὸν δὲ πρεσβύτερον, καθημένους ἐπὶ ἔδρας καὶ ἔχοντας ἐπὶ τῶν γονάτων σκινίδα περιέχουσαν κύβους διαφόρους χρωμάτων. Ὁ νεώτερος τὴν ἡλικίαν ἐγείρων τὸ κυτίδιον τὸ περιέχον τοὺς κύβους διὰ τῆς δεξιᾶς λέγει, κατὰ τὴν κάτωθεν ἐπιγραφὴν, **EXSI** (sic), τοῦτέστιν ἐβλήκα, ἐκέρδησα. Ὁ πρεσβύτερος δεικνύων τοὺς ἐπὶ τῆς σκινίδος κύβους ἀμφισβητεῖ τὸ γεγονός καὶ λέγει **NON TRIA DUAS EST** (δὲν ἔκαμες τρία, ἀλλὰ δύο). Ἡ προσεχὴς ζωγραφία εἶναι συνέχεια ταύτης· φαίνεται ὅτι συζητοῦντες οἱ παίζοντες ἦλθον εἰς λόγους· ὁ νέος ὑποστηρίζει ὅτι ἔκαμε τρία καὶ ἐκέρδησε (**EGO FVI**), ἐν δὲ ὁ γέρον με βάρβαρον ἔκφρασιν λέγει ὁμοίως **EGO FVI**. Ὁ καπηλὸς ὅστις ἐν τῇ ζωγραφίᾳ ταύτῃ ἵσταται ἐν τῇ γωνίᾳ παρὰ τὴν τραπέζαν του, ἀνακινάσσεται καὶ λέγει στρεβόμενος πρὸς τοὺς παίζοντας **ITIS FORAS RIXSATIS** (sic) (πηγαίνετε ἔξω νὰ πιασθῇτε).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΗΣΣΟΣ.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα δύο ἐγένοντο τακτικαὶ συνεδριάσεις, τρία δὲ ἀναγνώσματα.

Ὁ κ. Ἀριστείδης Οἰκονόμου εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ἐπίτιμον μέλος ὁμίλησε περὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ συνδέσμου τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ στρατιωτικῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ ἰδιότητος.

Τοῦ κ. Στεφάνου Καρτούλῃ, ἀντεπιστέλλοντος ἐν Βερολίνῳ μέλους ἀνεγνώσθη ἄρθρον περὶ ἐντομοβόρων φυτῶν.

Τοῦ κ. Γουλιού Τοπάλδου ἐπιτίμου ἐν Φλωρεντίᾳ μέλους μετάφρασις τοῦ γ' ἔσματος τῆς Ἐλευθερωθείσης Ἰαρουσαλὴμ τοῦ Γάσπου.